

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مارکو تروگی
برگردان از: سعید عطا پور
فرستنده: عثمان حیدری
۱۶ فبروری ۲۰۱۹

ونزوئلا: لحظات سرنوشت ساز در کودتای جاری

اگر راستها بار دیگر چاویسم را دست کم بگیرند، دوباره دچار خطای مرگباری خواهند شد.

یادداشت سر دبیر:

مطلب کوتاه حاضر در روز ۲۴ جنوری، یعنی درست یک روز پس از آغاز کودتای ونزوئلا، نوشته شده است. نویسنده، مارکو تروگی، یک ژورنالیست ارجنتاینی الاصل است که از سال ۲۰۱۳ در ونزوئلا زندگی می کند. مطلب کوتاه حاضر تصویری از برخی از مهم ترین خطوط جدال در ونزوئلا را به دست می دهد. نه تنها اشارات نویسنده به وسعت سازمان گسترده توده ئی چاویسم، بلکه همچنین پیش بینی نویسنده مبنی بر احتمال اعلام انتخابات پیش رس برای مجلس ملی وقوف وی به اوضاع ونزوئلا را نشان می دهد. یک هفته بعد و در جریان تظاهرات روز دوم فبروری نیکولاس مادورو انتخابات پیش رس مجلس ملی را اعلام نمود.

در یک نکته نمی توان با نویسنده موافق نبود. ونزوئلا وارد فاز جدیدی شده است که "در آن وضعیت پات نیروها در هم شکسته خواهد شد". پرسش اساسی این است که این در هم شکستن در چه سطحی واقع خواهد شد؟ آیا به جابه جایی در سپهر سیاست محدود خواهد ماند یا این که به سمت تحولی اجتماعی نیز تعمیق خواهد یافت؟

*****

تمام کارتها روی میز است. تا اینجا کار به نظر می رسد، که مجدداً یک کودتا علیه سیستم حاکم سیاسی در ونزوئلا در جریان است. پس از یک دوره سردرگمی بعد از شکست قبلی راستها و پس از مقدمه چینی برای سناریوی جدید این کودتا، دوباره دست به کار شده اند. مرحله سیاسی مقدمه چینی کودتا در فاصله ماه های اگست ۲۰۱۷ تا دسمبر ۲۰۱۸ سپری شده است، ولی در ابعاد اقتصادی کماکان جریان داشته و تعمیق نیز می گردد. هر دو محور تدارک کودتا به هم دیگر نزدیک شده و در حال تقاطع یک دیگر می باشند. ما با سلسله حملاتی متوالی و بدون انقطاع مواجه هستیم.

نیروی اصلی این حملات در ترکیب اوضاع داخلی و بین المللی قرار دارد. در رأس آن اقدامات مجلس ملی (AN) قرار دارد، که نیکولاس مادورو را به عنوان غاصب قدرت و خود را به عنوان دولت موازی با اختیارات اقتصادی، سیاسی و بین المللی: که در رأس آن یک رئیس جمهور قرار گرفته است، معرفی می کند. این اقدام با چراغ سبزی از خارج مرتبط بوده و تحت فرمان آن قرار دارد. این جبهه ادعای یگانه قدرت قانونی و مشروع در ونزوئلا را دارد. به

رسمیت شناسی فوری این گروه از جانب امریکا، کشورهای عضو گروه لیما - به جز مکزیکو، دبیر کل سازمان کشورهای امریکائی (OAS) و برخی کشورهای دیگر مثل اکوادور اثبات هماهنگی کامل در نقشه این کودتا از خارج از کشور است.

آنطوری که بر می آید در این چهارچوب برنامه ای کاملاً مشابه همانند لیبیا و سوریه، حمله ای برای ویرانگری در حال شکل گیری است که کل یک کشور را به و رطه نابودی می کشاند. این که نتیجه چنین حمله ای در هر مورد چه بود، بحثی است متفاوت. بایستی یک محاصره اقتصادی را سازمان داده، ثروتهای آن کشور را تصاحب کرده و چنگال خود را برای خفه کردن آنقدر بر گوی آن فشار داد تا در آخر کار با یک حمله نهائی به قلعه ای که از بیرون همه جانبه محاصره شده و از داخل نیز دائماً زیر گلوله باران قرار گرفته است، قضیه را به سرانجام رساند.

سوالی که هنوز جوابی روشن برای آن پیدا نشده است در مورد آن نیروئی یا نیروهائی است که حمله نهائی را انجام خواهند داد: فرماسیون جدیدی از حملات گروه های شبه نظامی همانند ۲۰۱۷؟ درگیریهای مرزی و میلیتاریزه کردن مناطق مرزی؟ ورود ناتو در جنگ، چرا که کلمبیا عضو ناتو است؟ تجزیه داخلی که بدین منظور مجلس کودتاچیان پیشاپیش اعلام عفو کرده است؟ عملیات تروریستی؟ یا ترکیبی از این انواع عملیات و دست اندرکاران آن؟

به نظر می رسد که موقعیت کنونی منتظر یک جرقه است.

ضعف این نسخه از جانب خود شخص خوان گوایدو، عضو حزب ولونتاد پوپولار [اراده مردم] - مهمترین حزب آتش افروز در سال ۲۰۱۷ - و رئیس مجلس فوق، نام برده شد: ما محتاج حمایت کل مردم و کل نیروهای نظامی ونزوئلا - (FANB) - و جامعه بین المللی هستیم. به عبارتی دیگر آنها امکان تحقق و عملی کردن ادعایشان را ندارند. آنها مشغول کار کردن روی آن هستند و یکی از اهداف آن بسیج مجدد پایگاه توده نی شان است، نیروهائی که پس از پیروزی مجلس مؤسسان قانون گذاری دچار تضعیف روحی شده و دیگر به آنها باور نداشت. به همین خاطر برای روز ۲۳ جنوری از طریق کانالهای مختلف در فضای مجازی فراخوانهای بیشماری آغشته به شایعات و پخش اخبار جعلی فراوان به منظور بسیج عمومی را منتشر کردند.

ضعف دیگر نقشه این تهاجم قدرت چاویسم است. قدرتی نسبی چرا که عدم تناسب بین اوضاع سیاسی و اقتصادی مدام در حال رشد است و هیچ شاهدهی برای کاهش این فاصله در کوتاه مدت وجود ندارد. چاویسم در سطح سیاسی وحدت خود را حفظ می کند. البته تحت تنشهای اجتناب ناپذیر اما با قدرت بسیجی که در معرض تهدیدات افزایش می یابد، با تمامیت سازمانیابی وسیعاً گسترده توده نی، در سطوح محلی، در میلیشیاهای حزب متحد سوسیالیستی، با ارتش که به فراخوان میلیونر ها جواب مثبت نداد، با مجلس مؤسسان و با محبوبیتی بالائی که نیکولائوس مادورو - علی رغم همه مشکلات - به عنوان رهبر جنبش از آن برخوردار است. اگر راستها بار دیگر چاویسم را دست کم بگیرند، باز هم دچار خطای مرگباری خواهند شد.

دومین نقطه قوت چاویسم در قدرت مانور آن در سطح بین المللی است، که دولت موفق به دستیابی بدان شده است. موضع گیریهای روسیه یکی از قدرتمند ترین و آشکار ترین برگهای برنده در این میان است. این بحران در چهارچوب جدالهای ژئوپلیتیک بین المللی اتفاق می افتد که همه طرفین آن قدرتمند اند. امریکا دیگر نمی تواند مثل دوران یک جانبه گرائی سابق ببرد و بدوزد. سوریه شاهدهی برای تصویر این جهان کنونی است و چین مرکز زلزله اقتصادی این جدال را تشکیل می دهد. نبرد ونزوئلا بیش از آن که ونزوئلائی باشد، ژئو پلیتیک است.

ضعف در موقعیت اقتصادی کشور است. اقتصاد کشور همچون آب راکدی است که به گونه ای مشهود همه چیز را چه در سطح آن و چه زیر آب خراب می کند و اینجا مهمترین نکته اینست، که بایستی در اسرع وقت تغییرات لازم در رابطه با بهبود وضعیت معیشت اکثریت مردم محقق شوند. این در پدیده هائی از قبیل دلاریزه کردن و گسترش داد و ستد در در مناطق مرزی – پدیده ای که نباید معادل تجارت با کالاهای قاچاق تلقی گردد، بالا بردن دلخواه قیمتها در تمامی عرصه های خدماتی، ارسال پول از خارج، فروش کالا و ارائه خدمات به زیر قیمت به خارج و غیره خود را نشان می دهد.

سطح دیگر خود را در ابعاد و تأثیرات عمیقی نشان می دهد که در نتیجه ساختارهای فاسد مافیائی، ایجاد و تحکیم یک لایه جدید کارفرمایان که به مثابه یک فراکسیون طبقاتی از منافع خویش دفاع می کند، سیاست منززل دولت در قبال جریان سرمایه در بنگاههای دولتی – دلیل اینها چیست و چرا این بنگاهها به این وضعیت دچار شده اند؟ - و پدیده های متعدد دیگر تجمیع شده و در نگاه اول قابل رؤیت نیستند.

ضربات آتی دشمن این نکات ضعف و قوت را هدف قرار می دهند. محاصره بین المللی به عنوان جزئی از سیاست جنگی که بخشی مهم ساختاری این بحران را تشکیل می دهد، هدفی جز به تنگنا کشاندن موقعیت اقتصادی را تعقیب نمی کند. این سیاست همزمان با ضربه زدن به اقتصاد کشور، قصد غارت آن را نیز دارد. تا جایی که به حمله سیاسی برمی گردد، آنها می دانند که چه چیزی باید در هم شکسته شود: ارتش، نهادهای دولتی و چاویسم. اوضاع اقتصادی زمینه لازم را برای اینکار مهیا می سازد و هسته اصلی این ستراتیژی را تشکیل می دهد.

مشکل بتوان زمان و نتایج خروجی این روند را پیش بینی کرد. در چهارچوب شرایط گفته شده تحولات مختلفی می توانند شکل بگیرند. یکی از این تحولات این است که مجلس مؤسسان قانون گذاری در شرایط شتاب گیری کودتا انتخابات جدید برای مجلس ملی را فراخوان بدهد. این انتخابات زود رس می تواند به نتایج مختلفی منجر شود: تخریب وحدت کماکان شکننده درونی دست راستیها، تشدید بحران کنونی و مقابله مستقیم نیروهای درگیر و چراغ سبز جدیدی برای آغاز یک حمله جدید می توانند از جمله این احتمالات باشند. تاریخ هیچ گاه روی یک خط مستقیم به پیش نمی رود و هر نیروئی در این شرایط تمام برگهای خود را به زمین خواهد زد.

ما به فاز جدیدی قدم گذاشته ایم که در آن وضعیت پات نیروها در هم شکسته خواهد شد. در این جا دو جبهه متخاصم در مقابل همدیگر قرار گرفته اند: چاویسم از یک سو و انتقامگیری طبقاتی و امپریالیستی از سوی دیگر. هر چیز دیگری خیالی است. هیچ کسی نمی تواند بر فراز این گروهبندیهای متخاصم بایستد. این جنگی سه جانبه است: در مقابل حمله نباید عقب نشست، اقتصاد را باید تحکیم نمود و برای آن باید مبارزه کرد که انقلاب در جدال بقاء، اسیر پراگماتیسم قدرت نشود و عناصر رهائی بخش خود را از دست ندهد. هیچ کسی نمی داند، این نبردها به کجا می انجامند. ما فقط این را می دانیم که این نبرد با ستراتیژی به پیش برده می شود.

منبع:

https://amerika21.de/blog/2019/01/220749/venezuela-schlueselmomente-putschplan?utm_source=d1vr.it&utm_medium=twitter

<http://tadarok.org/index.php/item/1990-2019-02-07-16-41-21>